

AZ ŐSHONOS FAJ ÁLLOMÁNYA MA MÁR BEAVATKOZÁS NÉLKÜL NEM SZABÁLYOZHATÓ

Itthon is kellene a „hódmenedzserek”

Újra meg kell tanulnunk együtt élni a hódokkal, melyek száz éve majdnem kihaltak, aztán a visszatelepítésüket követően mára annyira elszaporodtak, hogy az állomány szabályozása vált szükségessé – vélekedik a védett állatokat kutató Czabán Dávid biológus.

SZIGETKÖZ–HANSÁG
MÉSZELY RÉKA

Nincs olyan hazai vízfolyás, sőt, a Szigetközben nincs olyan folyamkilométer, ahol ne élne hód. Pedig ez a majd harminckilós, akár 120–130 centiméterre is megnövő rágcsálófaj a XIX. század végén még a kipusztulás szélén állt. Magyarországról az 1860-as években tűntek el. Alsó-Ausztriába a múlt század hetvenes éveiben telepítették vissza, onnan jöttek át a Szigetközbe, és innen terjedtek el szinte egész Északnyugat-Magyarországon. A Kisalföldben a napokban számoltunk be (*Elhódították tőlünk vizeinket a hódok* – 2016. március 7.) arról, hogy mára az egyre szaporodó hódok a lakott területeket is megtalálták. A téma egyedüli hazai kutatójától érdeklődtünk az állatok jelenéről és jövőjéről.

– A hód őshonos faj volt. Száz éve majdnem kihaltak a túlzott mértékű vadászat miatt. Aztán visszatelepítésük és

Czabán Dávid már többször fogott be hódokat, amelyeket más területeken szabadon engedtek természetvédelmi örök jelenlétében.

megmentésük időszaka következett. Mostanra annyira növekedett az állomány, hogy a szabályozás lassan mindenhol szükségessé válik. Nyugaton erre már látunk példákat, és ennek részleteit kellene itthon is kidolgozni – válaszolja a „hódhelyzetet” Czabán Dávid biológus. Mint mondja, a Szigetközben és a Hanságban 2013-ban mérte fel az állományt. Akkor 500 példányra becsülte a szigetközi és 250-re a hansági hódok számát. Előbbi területen

egyenletesen növekszik a számuk, míg a Hanságban ugrás-szerűen.

– A magunk képére formáltuk a vízpartokat, és úgy kezeljük azt, mint sajátunkat. Ezért ma már alig akad terület, ahol a hód megjelenése ne sértene emberi érdekeket, és ezért is mondjuk, hogy károkat okoz. Pedig számos ökoszisztéma-szolgáltatást nyújtanak, ami talán a hétköznapi ember számára nem látható – hangsúlyozza Czabán Dávid.

Visszatérve a megoldásra. A szakember szerint ma már beavatkozás nélkül nem szabályozható a hódok száma, miután a természetes ellenségei, elsősorban a farkasok kipusztultak. Ausztriában és más nyugati országokban már főállású „hódmenedzserek” dolgoznak. Ők azonnali döntést hozhatnak a szükséges beavatkozásról, de akár a csapdázásról és áttelepítésről is. Vagy, ha nincs más lehetőség, az állat elpusztításáról is intézkedhet-

nek, a hazai hosszadalmas engedélyeztetési eljárás helyett. Folyamatos állományfelmérésekre lenne továbbá szükség országsszerte.

Czabán Dávid hozzátette: már többször fogott be csap-

dáival hódokat, amiket másutt szabadon engedtek. Eddig még nem kellett elpusztítani állatokat. Nyugat-Európában viszont igen. A tetemeiket ott kutatási és oktatási célokra használják fel.

Komment > 2016. 03. 07.

Elhódították tőlünk vizeinket a hódok

Tamás: – Nemrégiben tapasztaltuk mi is a hódok garázdálkodását. Ezt a fát kutyasétáltatás közben láttuk meg Dunakilitin a csatornaparton.

Bernadett: – Ja, nagyon durván nyomják. A végén még nem hagynak pusztítanivalót az embernek.
Ernő: – Miért telepítették őket vissza? Őseink 200 éve nem véletlenül irtották ki őket...

János: – Irsuk ki a méheket is, mert megcsípek pár embert! Amúgy azt kellene nézni, hogy melyik volt előbb. A hódok vagy a városi környezet. Egy fa sem érhet többet egy élő állatnál.

Róbert: – Divat lett a hódok pusztítását ártatlan csínytevésnek bemutatni. Győrből időről időre megy a hiszti néhány fa kivágása miatt, miközben a Szigetközben naponta a többszörösét semmisítik meg ezek a rágcsálók!

